ÚŘEDNÍ LIST
Československé republiky

Částka 16. V Praze dne 6. února 1954. Cena 60 haléřů.

OBSAH:

(30.—32.) 30. Vyhláška úřadu pro normalisaci, **kterou se vyhlašuji technické státní normy pro školní sešity, pro trojúhelníkové břity, pro vidle, podávky a kopáče, pro usměrňovače, pro porcelánové isolátory, pro osové ventilátory, pro náplň do pohlcovačů, pro uhličitan draselný technický, pro kompresorové oleje a pro kyselinu fluorovodíkovou technickou.**

31. Vyhláška úřadu pro normalisaci, **kterou se vyhlašují technické státní normy pro louhovou zkoušku, pro benziny letecké, pro zámek na nevýbušná zařízení, pro turboalternátory se vzduchovým chlazením, pro požární zařízení, pro fasciklový karton, pro ukazatel směru pro vnější montaž, pro zkoušky lepivosti lepidel na dřevo zpracovaných při vyšších teplotách a pro barvicí pásky do psacích strojů.**

32. Vyhláška ministerstva financí **o prodloužení platnosti úlev u daně z literární a umělecké činnosti.**

Úřední sdělení: Proplacení blokových poukázek na odběr pohonných látek vydaných před 1. lednem 1954. — Statuty fondů dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva. — Podmínky výkupu a přejímání nadnormativních zásob bohoslužebných předmětů a devocionálií — Zkoušky plavecké způsobilosti pro vnitrozemní plavbu v roce 1954

30.

VYHLAŠKA

úřadu pro normalisaci

ze dne 9. ledna 1953,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro školní sešity, pro trojúhelníkové břity, pro vidle, podávky a kopáče, pro usměrňovače, pro porcelánové isolátory, pro osové ventilátory, pro náplň do pohlcovačů, pro uhličitan draselný technický, pro kompresorové oleje a pro kyselinu fluorovodíkovou technickou.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1

(1) Norma ČSN 50 6210 „Školní sešity" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro sešity používané pro školní i obecnou potřebu. Vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování školních sešitů.

§ 2.

* (1) Technickými státními normami od 1. ledna 1955 jsou normy:

ČSN 17 7111 „Trojúhelníkové břity"[2]
ČSN 17 7114 „Velké břity"

---

* Tyto normy tvoří sadu.

ČSN 17 7117 „Ploché břity"
ČSN 17 7143 „Lichoběžníkové pánvice"
ČSN 17 7144 „Křížové pánvice"
ČSN 17 7145 „Rovné pánvice"
ČSN 17 7146 „Vypouklé pánvice"
ČSN 17 7149 „Kulové pánvice".

(2) Normy udávají zejména základní rozměry, materiál a provedení předmětů, jichž se týkají.

§ 3.

* (1) Technickými státními normami od 1. července 1954 jsou normy:

ČSN 23 7500 „Vidle, podávky a kopáče Přehled"
ČSN 23 7501 „Vidle, podávky a kopáče Všeobecně"
ČSN 23 7509 „Tuleje vidlí, podávek a kopáčů"
ČSN 23 7510 „Tříhroté vidle na mrvu"
ČSN 23 7511 „Čtyrhroté vidle na mrvu"
ČSN 23 7512 „Pětihroté vidle na mrvu"
ČSN 23 7514 „Dvouhroté podávky na pícninu a slámu"
ČSN 23 7515 „Tříhroté podávky na pícninu a slámu"[2]
ČSN 23 7516 „Čtyrhroté podávky na pícninu a slámu"[2]
ČSN 23 7518 „Rycí vidle"
ČSN 23 7520 „Vidle na řepu"
ČSN 23 7521 „Vidle na brambory"
ČSN 23 7522 „Vidle na štěrk"
ČSN 23 7523 „Vidle na koks"
ČSN 23 7530 „Dvourohé kopáče na mrvu"
ČSN 23 7531 „Tříhroté kopáče na mrvu"
ČSN 23 7532 „Čtyrhroté kopáče na mrvu"
ČSN 23 7533 „Pětihroté kopáče na mrvu",

(2) Normy udávají zejména základní rozměry, materiál a provedení předmětů, jichž se týkají.

§ 4.

(1) Norma ČSN 35 1510 „Rtuťové usměrňovače s kovovými nádobami" je od 1. ledna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro rtuťové usměrňovače s kovovými nádobami na jmenovitý proud 200—6000 A při jmenovitém napětí do 3300 V, určené pro přeměnu střídavého proudu kmitočtu 50 c/s na proud stejnosměrný. Jedná zejména o názvosloví, roztřídění, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování rtuťových usměrňovačů.

§ 5.

(1) Norma ČSN 34 8002 „Porcelánové isolátory" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma stanoví způsoby zkoušení porcelánových isolátorů pro elektrovodné sítě, pro venkovní a stanični zařízení s vedením spojená a pro vedení sdělovací. Obsahuje všechny druhy zkoušek (typové, kontrolní, přejímací, rozhodčí a jiné).

§ 6.

(1) Norma ČSN 12 2005 „Osové ventilátory Předpisy pro přejímací zkoušky" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou

(2) Norma platí pro osové ventilátory a stanoví směrnice, jak zjistit základní vzduchotechnické vlastnosti osových ventilátorů. Norma vymezuje rozsah podmínek dodržení záruk Jedná mimo jiné o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení a závěrečných ustanoveních

§ 7.

(1) Norma ČSN 65 4901 „Náplň do pohlcovačů" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro náplň do pohlcovačů, která je směsí hydroxydu sodného a draselného a které se používá v kyslíkových dýchacích přístrojích k zachycování kysličníku uhličitého. Vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, balení, značení a dopravě náplní do pohlcovačů.

§ 8.

(1) Norma ČSN 65 2520 „Uhličitan draselný technický" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro všechny druhy uhličitanu draselného vyrobeného karbonisací louhu draselného. Jedná mimo jiné o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení, přejímání, balení, značení a dopravě uhličitanu draselného technického.

§ 9.

(1) Norma ČSN 65 6650 „Kompresorové oleje" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro trvanlivé minerální oleje vhodné k mazání vzduchových kompresorů. Vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o zkoušení, přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování kompresorových olejů.

§ 10.

(1) Norma ČSN 65 1160 „Kyselina fluorovodíková technická" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, dopravě a skladování kyseliny fluorovodíkové technické.

Za předsedu:
Ing. **Dostal** v. r.

31.

VYHLÁŠKA
úřadu pro normalisaci
ze dne 15. ledna 1954,

kterou se vyhlašují technické státní normy pro louhovou zkoušku, pro benziny letecké, pro zámek na nevýbušná zařízení, pro turboalternátory se vzduchovým chlazením, pro požární zařízení, pro fasciklový karton, pro ukazatel směru pro vnější montáž, pro zkoušky lepivosti lepidel na dřevo zpracovaných při vyšších teplotách a pro barvicí pásky do psacích strojů.

Úřad pro normalisaci vyhlašuje podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 65 6227 „Louhová zkouška" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro zkoušení rafinovaných čistě minerálních olejů. Jedná zejména o měrné jednotce, účelu, podstatě a významu zkoušky, o zkušebních pomůckách a pod.

§ 2.

(1) Norma ČSN 65 6510 „Benziny letecké" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, dopravě a skladování benzinů leteckých.

§ 3.

(1) Norma ČSN 34 1491 „Zámek pro nevýbušná zařízení" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma nahrazuje normu ČSN-ESČ 135 a udává zejména základní rozměry zámku pro nevýbušná zařízení.

§ 4.

(1) Norma ČSN 35 0211 „Turboalternátory se vzduchovým chlazením" je od 1 ledna 1954 technickou státní normou.

Tato norma je směrná.

* (2) Norma platí pro trojfázové alternátory s kmitočtem 50 c/s, se vzduchovým chlazením, poháněné parními nebo plynovými turbinami. Jedná mimo jiné o názvosloví, technických požadavcích, zkoušení a přejímání, dodávání, balení, dopravě a skladování turboalternátorů se vzduchovým chlazením.

§ 5.

* (1) Technickými státními normami od 1. dubna 1954 jsou normy:

---

* Tyto normy tvoří sadu.

ČSN 38 9301 „Ruční stříkačky"
ČSN 38 9302 „Džberové stříkačky".

(2) Normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají.

§ 6.

(1) Norma ČSN 50 2278 „Fasciklový karton" je od 1. února 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro fasciklový karton, kterého se používá k výrobě odkládacích map a lístkovnic. Vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o zkoušení, dodávání, balení, dopravě a skladování fasciklového kartonu.

§ 7.

* (1) Technickými státními normami od 1. dubna 1954 jsou normy:
ČSN 30 4630 „Ukazatel směru pro vnější montáž"
ČSN 30 4631 „Držák ukazatele směru pro vnější montáž"
ČSN 30 4632 „Ukazatel směru v pouzdře k zapuštění"
ČSN 30 4634 „Ukazatel směru pro vnější montáž s kývavým ramenem"

(2) Normy udávají zejména základní rozměry předmětů, jichž se týkají.

§ 8.

(1) Norma ČSN 66 8507 „Zkoušky lepivosti lepidel na dřevo, zpracovávaných při vyšších teplotách" je od 1. ledna 1954 technickou státní normou

(2) Norma platí pro jednotný způsob stanovení pevnosti spojů, lepených lepidly na dřevo, jimiž se pracuje za vyšších teplot. Jedná mimo jiné o názvosloví, vzorkování lepidel, o zhotovení vzorkové překližky, o zhotovení a výběru zkušebnich těles a o druhu a rozsahu zkoušky.

§ 9.

(1) Norma ČSN 90 7001 „Barvicí pásky do psacích strojů" je od 1. dubna 1954 technickou státní normou.

(2) Norma platí pro barvicí pásky do psacích strojů, normálně napouštěné, široké 13 až 16 mm. Vytyčuje zejména technické požadavky, jedná o názvosloví, zkoušení, přejímání, balení, dopravě a skladování barvicích pásek do psacích strojů.

Za předsedu:
Ing. **Dostal** v. r.

32.

VYHLÁŠKA
ministerstva financí
ze dne 1. února 1954

o prodloužení platnosti úlev u daně z literární a umělecké činnosti.

Ministerstvo financí stanoví podle § 18 odst. 1 č. 2 zákona č. 59/1950 Sb., o dani z literární a umělecké činnosti:

§ 1.

Vyhláška ministerstva financí č. 340/1950 Ú. l. I, kterou se povolují u příjmů z umělecké činnosti výtvarné úlevy z ustanovení §§ 5 a 11 zákona č. 59/1950 Sb., se vztahuje i na příjmy, jež budou vyplaceny (přijaty) v roce 1954.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1954.

Ministr:
v z. Ing. **Sucharda** v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva financí.

Proplacení blokových poukázek na odběr pohonných látek vydaných před 1. lednem 1954.

Blokové poukázky k odběru pohonné směsi čiré a nafty, které byly vydány před 1. lednem 1954 a do té doby nebyly na ně pohonné látky odebrány, odvedou národní a komunální podniky, podniky pro zahraniční obchod, lidová družstva (s výjimkou Jednotných zemědělských družstev), orgány státní správy, dobrovolné organisace a strany Národní fronty nejpozději do 15. února 1954 k vrácení jejich protihodnoty Chemě, odbytové základně ministerstva chemického průmyslu, od které bloky odebraly.

Držitelé, kteří tyto blokové poukázky do uvedeného dne nevrátí Chemě, odbytové základně ministerstva chemického průmyslu, ztrácejí nárok na vrácení jejich protihodnoty.

Protihodnotu blokových poukázek, které do uvedeného dne nebudou předloženy k proplacení, odvede Chema I. v Praze neprodleně do státního rozpočtu.

Statuty fondů dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva.

(Výnos ministerstva financí ze dne 23. ledna 1954, č. j. 131/7.859/54.)

Ministr financí vydal v dohodě s předsedy Ústředního svazu výrobních družstev a Ústředního svazu spotřebních družstev a po schválení vládou podle § 4 odst. 1 vládního nařízení č. 108/1953 Sb., o fondech dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva, tyto statuty:

Statut

fondů dlouhodobého úvěru pro výrobní družstva.

I. Organisace.

1. Vládním nařízením č. 108/1953 Sb., o fondech dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva (dále jen „nařízení"), zřízeny byly

a) ústřední fond dlouhodobého úvěru (dále jen „ústřední fond") při Ústředním svazu výrobních družstev v Praze,

b) slovenský fond dlouhodobého úvěru (dále jen „slovenský fond") při Slovenském svazu výrobních družstev a

c) krajské fondy dlouhodobého úvěru (dále jen „krajské fondy") při krajských svazech výrobních družstev.

2. Jmění každého fondu vede ve své účetní evidenci odděleně od ostatního svého jmění ten svaz výrobních družstev, při němž byl fond zřízen; tento svaz rozhoduje o používání prostředků fondu.

3. Prostředky fondů jsou výlučně uloženy u Investiční banky, která je spravuje a kontroluje jejich použití podle směrnic ministerstva financí vydaných v dohodě s ústředním svazem výrobních družstev.

II. Majetkové zdroje fondů a jejich rozdělení.

4. Ústředně spravované záruční fondy výrobních družstev (dále jen „družstva") staly se podle nařízení v českých krajích součástmi jmění ústředního fondu, na Slovensku slovenského fondu

5. Dalšími příjmovými zdroji ústředního fondu jsou:

A. nenávratné prostředky:

a) likvidační přebytky ze zrušených družstev výrobních nebo bývalých živnostenských družstev,

b) povinné příspěvky družstev ve výši 25% z čistého bilančního zisku po odvodu důchodové daně družstev,

c) splátky a úroky z úvěrů poskytnutých z fondů a

d) dobrovolné příspěvky družstevních organisací a jiných osob;

B. návratné prostředky:

a) terminované vklady družstev z přebytků vlastních prostředků,

b) vklady z nevyužitých prostředků slovenského fondu a krajských fondů,

c) jiné prostředky získané úvěrem, zejména od Investiční banky ze státních prostředků.

6. Ústřední fond používá přebytků svého hospodaření v prvé řadě ke splácení úvěru poskytnutého podle bodu 5, oddíl B, písm. c).

7. Z příjmů uvedených v bodu 5 ponechá Ústřední fond krajským fondům

a) prostředky až do výše 50% povinných příspěvků družstev příslušného kraje, a to na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu, jemuž ústřední fond ponechá celkem 80% příspěvků družstev na Slovensku;

b) v plné výši prostředky z likvidačních přebytků ze zrušených družstev a ze vkladů družstev příslušného kraje, jakož i družstvy placené splátky a úroky z poskytnutých úvěrů.

III. Úkoly fondů dlouhodobého úvěru.

8. Z prostředků krajských fondů poskytují se výrobním družstvům v rámci plánů úvěry

a) na financování investic,

b) na doplnění základního fondu nejdéle na dobu 10 let,

c) na doplnění normativů oběžných prostředků na dobu nejdéle 5 let a

d) na mimořádné potřeby.

Terminovaných vkladů družstev z přebytků vlastních prostředků smí se používat na úvěry na doplnění normativů oběžných prostředků se splatností do jednoho roku.

9. Nepotřebnou nebo nevyčerpanou část prostředků uvedených v bodu 7 ukládají slovenský fond a krajské fondy (na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu) u ústředního fondu. Pokud by prostředky ponechané krajským fondům podle bodu 7 nezajišťovaly financování všech plánovaných úkolů, poskytne ústřední fond (na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu) krajským fondům úvěry k doplnění jejich prostředků.

10. Banky převedou za úplatu na příslušné krajské fondy pohledávky z dlouhodobých úvěrů poskytnutých družstvům.

11. Ústřední svaz výrobních družstev vydá se souhlasem ministerstva financí směrnice o poskytování úvěrů z fondů a o jejich splácení, jakož i o odvádění povinných příspěvků družstvy.

IV. Plány příjmů a použití prostředků.

12. Plány příjmů a použití prostředků krajských fondů sestavují na každé čtvrtletí krajské svazy výrobních družstev a předkládají je ke schválení a k dalšímu řízení Ústřednímu svazu výrobních družstev, na Slovensku prostřednictvím Slovenského svazu výrobních družstev, který zároveň předloží Ústřednímu svazu výrobních družstev plán slovenského fondu.

13. Ústřední svaz výrobních družstev sestavuje plán příjmů a použití prostředků ústředního fondu na každé čtvrtletí a předává jej Investiční bance, která po prověření připojuje jej jako přílohu k plánu dlouhodobého úvěru, jejž ministr financí předkládá vládě ke schválení.

14. Ústřední, slovenský i krajské svazy kontrolují plnění plánů příjmů a použití prostředků fondů; ústřední svaz předává měsíčně kontrolní výkaz Investiční bance, která jej po prověření připojuje ke kontrolnímu výkazu o plnění plánu dlouhodobého úvěru.

15. Pro potřebu ročního plánu dlouhodobých úvěrů sestavuje Ústřední svaz výrobních družstev plán příjmů a použití prostředků ústředního fondu na příští rok a předkládá jej ministerstvu financí a v opise státnímu úřadu plánovacímu.

Statut
fondů dlouhodobého úvěru pro spotřební družstva.

I. Organisace.

1. Vládním nařízením č. 108/1953 Sb., o fondech dlouhodobého úvěru pro výrobní a spotřební družstva (dále jen „nařízení"), zřízeny byly

a) ústřední fond dlouhodobého úvěru (dále jen „ústřední fond") při Ústředním svazu spotřebních družstev v Praze,

b) slovenský fond dlouhodobého úvěru (dále jen „slovenský fond") při Slovenském svazu spotřebních družstev a

c) krajské fondy dlouhodobého úvěru (dále jen „krajské fondy") při krajských svazech spotřebních družstev

2. Jmění každého fondu vede ve své účetní evidenci odděleně od ostatního svého jmění ten svaz spotřebních družstev, při němž byl fond zřízen; tento svaz rozhoduje o používání prostředků fondu.

3. Prostředky fondů jsou výlučně uloženy u Investiční banky, která je spravuje a kontroluje jejich použití podle směrnic ministerstva financí vydaných v dohodě s Ústředním svazem spotřebních družstev.

II. Majetkové zdroje fondů a jejich rozdělení.

4. Ústředně spravované záruční fondy spotřebních družstev (dále jen „družstva") staly se podle nařízení v českých krajích součástmi jmění ústředního fondu, na Slovensku slovenského fondu.

5. Dalšími příjmovými zdroji ústředního fondu jsou:

A. nenávratné prostředky:

a) likvidační přebytky ze zrušených družstev spotřebních,

b) povinné příspěvky družstev ve výši 15% z čistého bilančního zisku po odvodu důchodové daně družstev,

c) splátky a úroky z úvěrů poskytnutých z fondů a

d) dobrovolné příspěvky družstevních organisací a jiných osob;

B. návratné prostředky:

a) terminované vklady družstev z přebytků vlastních prostředků,

b) vklady z nevyužitých prostředků slovenského fondu a krajských fondů,

c) jiné prostředky získané úvěrem, zejména od Investiční banky ze státních prostředků.

6. Ústřední fond používá přebytků svého hospodaření v prvé řadě ke splácení úvěru poskytnutého podle bodu 5, oddíl B, písm. c).

7. Z příjmů uvedených v bodu 5 ponechá Ústřední fond krajským fondům

a) prostředky až do výše 60% povinných příspěvků družstev příslušného kraje, a to na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu, jemuž ústřední fond ponechá celkem 80% příspěvků družstev na Slovensku;

b) v plné výši prostředky z likvidačních přebytků ze zrušených družstev a ze vkladů družstev příslušného kraje, jakož i družstvy placené splátky a úroky z poskytnutých úvěrů.

III. Úkoly fondů dlouhodobého úvěru.

8. Z prostředků krajských fondů poskytují se spotřebním družstvům v rámci plánů úvěry

a) na financování investic,

b) na doplnění krytí základních prostředků nejdéle na dobu 10 let,

c) na doplnění normativu vlastní účasti v oběžných prostředcích na dobu nejdéle 5 let a

d) na mimořádné potřeby.

Terminovaných vkladů družstev z přebytků vlastních prostředků smí se používat na úvěry na doplnění normativu stanovené vlastní účasti v oběžných prostředcích se splatností do jednoho roku.

9. Nepotřebnou nebo nevyčerpanou část prostředků uvedených v bodu 7 ukládají slovenský fond a krajské fondy (na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu) u ústředního fondu. Pokud by prostředky ponechané krajským fondům podle bodu 7 nezajišťovaly financování všech plánovaných úkolů, poskytne ústřední fond (na Slovensku prostřednictvím slovenského fondu) krajským fondům úvěry k doplnění jejich prostředků.

10. Banky převedou za úplatu na příslušné krajské fondy pohledávky z dlouhodobých úvěrů poskytnutých družstvům.

11. Ústřední svaz spotřebních družstev vydá se souhlasem ministerstva financí směrnice o poskytování úvěrů z fondů a o jejich splácení, jakož i o odvádění povinných příspěvků družstev.

IV. Plány příjmů a použití prostředků.

12. Plány příjmů a použití prostředků krajských fondů sestavují na každé čtvrtletí krajské svazy spotřebních družstev a předkládají je ke schválení a k dalšímu řízení Ústřednímu svazu spotřebních družstev, na Slovensku prostřednictvím Slovenského svazu spotřebních družstev, který zároveň předloží Ústřednímu svazu spotřebních družstev plán slovenského fondu.

13. Ústřední svaz spotřebních družstev sestavuje plán příjmů a použití prostředků ústředního fondu na každé čtvrtletí a předkládá jej Investiční bance, která po prověření připojuje jej jako přílohu k plánu dlouhodobého úvěru, jejž ministr financí předkládá vládě ke schválení.

14. Ústřední, slovenský i krajské svazy kontrolují plnění plánů příjmů a použití prostředků fondů; ústřední svaz předává měsíčně kontrolní výkaz Investiční bance, která po prověření jej připojuje ke kontrolnímu výkazu o plnění plánu dlouhodobého úvěru.

15. Pro potřebu ročního plánu dlouhodobých úvěrů sestavuje Ústřední svaz spotřebních družstev plán příjmů a použití prostředků ústředního fondu na příští rok a předkládá jej ministerstvu financí a v opise státnímu úřadu plánovacímu.

———

Ze Státního úřadu pro věci církevní.

Podmínky výkupu a přejímání nadnormativních zásob bohoslužebných předmětů a devocionálií.

(Výnos Státního úřadu pro věci církevní ze dne 25. ledna 1954, č. j. 1246/54-II/4.)

Podle bodu 13 vládního usnesení ze dne 1. prosince 1953, o opatřeních k urychlení likvidace nadnormativních zásob, vydává Státní úřad pro věci církevní v dohodě se státním úřadem plánovacím a ministerstvem financí tyto podmínky pro výkup a přejímání nadnormativních zásob bohoslužebných předmětů a devocionálií.

I. Vymezení zásob, na něž se tyto podmínky vztahují.

1. Tyto podmínky upravují výkup nadnormativních zásob nepoužitelných pro plánovanou potřebu v roce 1954 v tom závodě, který je vede v účetní evidenci (dále jen „dosavadní držitel").

a) Bohoslužebných předmětů.

b) Devocionálií.

c) Polotovarů a rozpracovaných výrobků jednoúčelových, spotřebovávaných výhradně k výrobě zboží uvedeného sub a) a b).

2. Podmínky se netýkají těch výrobků, uvedených sub 1, které byly ve smyslu vládního usnesení ze dne 1. prosince 1953 vytříděny a fakticky odděleny u dosavadního držitele z toho důvodu, že jich nelze upotře-

bit jinak než předáním do sběru (bod I/1 vlád. usnesení).

3. Zásoby uvedené v bodě 1 budou vykupovány z veškerých podniků celého hospodářství.

4. Výkup bude provádět CHARITA — Chrámová služba, Praha II, Vladislavova ul. č. 12 (dále jen „vykupující podnik").

II. Kvalita vykupovaných výrobků.

1. K výkupu mohou být nabídnuty jen výrobky, kterých nebylo doposud použito.

2. Nabídnuté výrobky musí být v řádném stavu, který umožňuje jejich další použitelnost.

3. Nebudou nabízeny a vykupovány výrobky, které mohou sloužit jiným účelům, než je uvedeno v bodě 1 (na př. upomínkové předměty rázu nikoliv devocionálního).

III. Způsob hlášení (nabídky) zásob.

1. Nadnormativní zásoby výrobků uvedených v bodě I/1 těchto podmínek budou ohlášeny ohláškami podle vzoru uvedeného v příloze, a to dvojmo. K ohlášení nadnormativních zásob může být po dohodě s příslušným ministerstvem nadřízeným dosavadnímu držiteli použito i tiskopisů, jež byly jím pro likvidaci zásob již vydány, obsahují-li ovšem všechny potřebné náležitosti ohlášky uvedené v příloze těchto podmínek.

2. V každé ohlášce musí být nabídnuté zboží uvedeno odděleně podle druhů. Není přípustné, aby zboží, sestávající z různého sortimentu, bylo nabídnuto jako celek (partiová nabídka).

3. Ohlášky musí dosavadní držitelé vyplňovat s veškerou odpovědností a zejména dbát toho, aby v nich bylo uvedeno přesné vyznačení sortimentu a případně nižší hodnoty nabízených výrobků.

4. Formuláře ohlášek nebude Státní úřad pro věci církevní vydávat tiskem. Dosavadní držitelé, po případě jejich ministerstva vyhotoví si potřebné formuláře ohlášek přesně podle předepsaného vzoru sami.

5. Dosavadní držitelé předají vyplněné ohlášky dvojmo vykupujícímu podniku, a to nejpozději do 28. února 1954. Ohlášky nesprávně nebo neúplně vyplněné budou vráceny k doplnění.

IV. Provádění výkupu a přejímání zásob.

1. Vykupující podnik přezkoumá došlé ohlášky, zda odpovídají těmto podmínkám hlavně co do ustanovení bodu I/1a—c a bodu II/3 a předloží tyto do 15. března 1954 Státnímu úřadu pro věci církevní s návrhem na převzetí nebo odmítnutí každé jednotlivé ohlášky.

2. Státní úřad pro věci církevní vrátí vykupujícímu podniku předložené ohlášky v jednom vyhotovení do 1. dubna 1954 zpět s konečným rozhodnutím, které nahlášené zboží má být převzato.

3. Po obdržení tohoto rozhodnutí vejde vykupující podnik neprodleně ve styk s dosavadními držiteli zboží, které má být převzato, a provede přejímku a výkup tak, aby celá akce byla skončena nejpozději do 31. května 1954.

4. Současně vrátí vykupující podnik ohlášky těm dosavadním držitelům u kterých bylo převzetí zboží Státním úřadem pro věci církevní odmítnuto. Odmítnutí ohlášky musí být dosavadnímu držiteli zboží řádně zdůvodněno.

5. Vykupující podnik bude podle možností přejímat vykoupené zásoby zboží zpravidla do svých skladů a to na podkladě odvolávek. Ve svých skladech provede vykupující podnik technickou přejímku zboží, pokud ovšem nebude toto zasláno v trať ové dodávce přímo novému odběrateli.

6. Nebude-li mít vykupující podnik dostatečný skladový prostor, což se ukáže až po zjištění rozsahu ohlášených zásob, provede přejímku ve skladech dosavadních držitelů. V těchto případech jsou dosavadní držitelé povinni ponechat zásoby ve svých skladech, jako odděleně uskladněný cizí majetek až do doby, kdy budou moci být převzaty do skladů vykupujícího podniku nebo přímo zaslány novému odběrateli, nejpozději však do 30. prosince 1954.

7. Dosavadní držitel ručí s péčí řádného hospodáře za všechny škody, které by na zásobách vznikly nedostatečnou péčí skladujícího místa i po dni přejímky. Náklady spojené se skladováním nese dosavadní držitel sám, nejdéle však do konce roku 1954. Náklady spojené s případným dalším skladováním musí být rozvrženy podle zvláštní dohody vykupujícího podniku s dosavadním držitelem.

8. Dosavadní držitel je povinen obstarat dopravu výrobků do místa určení a ve stanoveném termínu podle disposic vykupujícího podniku na svůj náklad a odesílané výrobky musí opatřit předepsanými nebo obvyklými obaly. Veškeré náklady, které vzniknou vykupujícímu podniku nedodržením jeho disposic, je vykupující podnik oprávněn přenést na dosavadního držitele.

9. Podání ohlášky není návrhem hospodářské smlouvy ve smyslu platných předpisů o hospodářských smlouvách. Vykupující podnik provede výkup postupně na základě odvolávek a technických přejímek zboží.

Přijetím odvolávky se uskuteční jednorázové ujednání o dodávce a odběru zboží.

10. Odmítne-li vykupující podnik převzít výrobky pro jejich naprostou nepoužitelnost, vydá o tom dosavadnímu držiteli potvrzení s doporučením likvidace sešrotováním.

V. Oceňování a fakturace.

1. V ohláškách budou výrobky ve všech případech oceněny velkoobchodními cenami (SVC). V případě, že se jedná o zboží obsažené v ceníku státních maloobchodních cen nebo na které je schválena cena spotřebitelská, uvedou se v ohlášce také tyto ceny. Zásoby méně hodnotné budou kromě toho oceněny cenou, sníženou podle stupně znehodnocení, jak se jeví dosavadnímu držiteli. Konečná cena bude stanovena vykupujícím podnikem v dohodě s dosavadním držitelem takto:

a) U výrobků standardních a plnohodnotných běžné jakosti ve výši státních velkoobchodních cen.

b) U plnohodnotných výrobků, které nemají státní velkoobchodní cenu, ve výši schválené ceny výrobní nebo podle předpisů pro stanovení ceny velkoobchodní na její výši.

c) U výrobků znehodnocených bude cena stanovená jako v případech a)—b) snížena úměrně k stupni jejich znehodnocení.

Obchodní zboží bude přejímáno za ceny stanovené způsobem uvedeným sub a)—c) s připočtením daně z obratu.

2. Nedojde-li k dohodě, předloží vykupující podnik spornou záležitost Státnímu úřadu pro věci církevní, který projedná s příslušným útvarem ministerstva nadřízeného dosavadnímu držiteli spornou záležitost a

v souhlase s nim oznámí vykupujícímu podniku konečné rozhodnutí. Stejnou povinnost má příslušný útvar ministerstva nadřízeného dosavadnímu držiteli, pokud jde o oznámení rozhodnutí tomuto dosavadnímu držiteli.

3. Všechna ministerstva mají povinnost oznámit do 28. února 1954 Státnímu úřadu pro věci církevní útvar, který je zmocněn ke konečnému projednání cenových sporů.

4. Rozhodnutí o cenovém sporu musí být vydáno do 14 dnů po předložení sporné záležitosti.

5. Dosavadní držitel vystaví vykupujícímu podniku fakturu na zboží dodané na základě odvolávky ve lhůtách stanovených platnou fakturační vyhláškou.

Bude-li přejímka provedena ve skladech dosavadního držitele bez předchozí odvolávky a zůstanou-li výrobky podle článku V/2 těchto podmínek uskladněny u dosavadního držitele, bude faktura vystavena v odpovídající lhůtě po provedení přejímky.

V těch případech, kde výkup bude proveden bez technické přejímky, a při dodatečné přejímce nebo spotřebě se ukáží vady v ohlášce nepopsané, uplatní vykupující podnik dodatečně nárok na slevu tak, aby ceny odpovídaly ustanovením vládního usnesení.

6. Budou-li výrobky odeslány jako tratova dodávka novému odběrateli přímo ze skladu dosavadního držitele, je dosavadní držitel povinen zaslat vykupujícímu podniku zároveň s odesláním výrobku potvrzené stejnopisy odesílacích návěští tak, aby vykupující podnik mohl dodávku novému odběrateli včas fakturovat. Penále za pozdní fakturování způsobené opožděným odesláním návěští nese v těchto případech dosavadní držitel.

Ohláška

nadnormativních zásob podle vládního usnesení z 1. prosince 1953.

Ministerstvo: ..... Podnik: .....

Hlavní správa: ..... Místo uložení: .....

Výrobek	Technický popis	Počet v jednot. množství	SVC (výrobní cena)		SMC (spotřebitelská cena)		Nabízená cena u neplnohodnot. výrobků		Dosavadní délka skladování
			za jedn.	celkem	za jedn.	celkem	za jedn.	celkem	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Celkem:									

Z krajského národního výboru v Praze.

Zkoušky plavecké způsobilosti pro vnitrozemní plavbu v roce 1954.

(Výnos krajského národního výboru v Praze ze dne 28. ledna 1954, zn. VIII/4-780.1-A-1954/2.)

Podle nové úpravy působnosti veřejné správy ve věcech plavby (vládní nařízení č. 122/1951 Sb.) přešel též výkon zkoušek způsobilosti lodních posádek služby palubní i strojní ve vnitrozemní dálkové plavbě na plavební oddělení krajských národních výborů.

I. **Zkoušky plavecké způsobilosti v dálkové plavbě** se provedou v roce 1954 na plavebním oddělení krajského národního výboru v Praze nebo Ústí nad Labem pro povodí Vltavy, Labe, Odry a kanálové tratě.

Přesný termín a místo zkoušek, které budou kolem 15. března 1954 před zkušební komisí, zřízenou u krajského národního výboru, budou oznámeny dodatečně všem přihlášeným uchazečům podle počtu přihlášek a s ohledem na technické podmínky pro uspořádání zkoušek.

Žádosti o připuštění ke zkouškám v t. zv. plavbě dálkové podají uchazeči buď u plavebního oddělení krajského národního výboru Praha VII, Jankovcova 1057/6, Holešovický přístav, nebo u plavebního oddělení krajského národního výboru v Ústí nad Labem, Berní ul. č. 2, nejpozději **do 22. února 1954.**

V žádosti nutno uvést, pro jaký druh plavidel a pro kterou trať se žádá oprávnění. Uchazeči, kteří se přihlašují ke zkoušce doplňovací, opravné nebo opakovací, uvedou tuto okolnost v žádosti s udáním druhu dosavadní způsobilosti, po případě data poslední zkoušky.

K žádosti nutno přiložit tyto doklady:

a) vlastnoručně napsaný stručný popis života,

b pracovní potvrzení s přesnými údaji o době a druhu dosavadního zaměstnání u plavby, s případným doporučením k poskytnutí úlev,

c) poslední školní vysvědčení ze základní odborné školy plavecké, pokud ji uchazeč absolvoval,

d) výpis z rejstříku trestů od příslušné krajské prokuratury,

e) vysvědčení příslušného úředního lékaře, kterým se potvrzuje jednak žadatelova schopnost rozeznávat barvy, zvláště zelenou a červenou, a bystrost jeho zraku a sluchu, jednak stupeň tělesné způsobilosti k vedení plavidla,

f) dvě nepodlepené podobenky žadatele (5×6 cm).

Občanský průkaz se předloží před zkouškou.

Podmínky a rozsah zkoušky stanoví podmínky uvedené ve vyhlášce býv. Čs. plavebního úřadu č. 50/1950 Ú. l. I.

Zkoušky jsou jednak theoretické, písemné a ústní, jednak praktické na příslušném plavidle. Zkušební program lze obdržet u plavebních oddělení krajských národních výborů v Praze a Ústí nad Labem proti úhradě částky Kčs 2.—.

II. **Zkoušky uchazečů o průkaz způsobilosti pro t. zv. místní plavbu** se konají současně ve dnech zkoušek plavecké způsobilosti v dálkové plavbě před příslušnou zkušební komisí.

Žádosti o připuštění ke zkoušce plavecké způsobilosti podávají uchazeči též na plavební oddělení krajského národního výboru podle místa zaměstnání, a to zpravidla prostřednictvím svého zaměstnavatele (podniku).

Při tom postupují obdobně, jak je stanoveno v části I. tohoto oznámení.

III. **Zkoušky uchazečů o průkaz způsobilosti pro strojníky** se konají současně v době a místě, kde se konají zkoušky uchazečů o průkaz plavecké způsobilosti ostatních kategorií. Také žádosti o připuštění ke zkouškám strojníků nutno zaslat na plavební oddělení příslušných krajských národních výborů podle bydliště.

Doklady, které nutno k žádosti o zkoušku strojnickou přiložit, jsou celkem totožné s doklady ostatních skupin uchazečů, pouze doklad ad b), t. j. pracovní potvrzení od zaměstnavatele musí obsahovat přesné údaje o době a druhu zaměstnání jako strojník, na místo údajů o zaměstnání v plavbě, a doklad ad c) má být poslední školní vysvědčení odborné školy nebo strojnického kursu, pokud je uchazeč absolvoval.

IV. Uchazeči o průkaz plavecké způsobilosti zaplatí před výkonem zkoušky, po případě před vydáním příslušného průkazu předepsanou dávku za úřední výkon podle sazeb F nařízení ministra financí č. 9/1952 Sb. ve výši 40,— Kčs (v dávkových známkách), uchazeči o průkaz způsobilosti pro strojníky ve výši 20.— Kčs.

Čas a místo konání zkoušek, jakož i případně další podrobnosti o uspořádání plaveckých zkoušek bude žadatelům včas oznámeno.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra. — **Vedoucí redakce:** Bohumír Přibyl. — **Tiskne:** Knihtisk, národní podnik, z. z. v Praze III, Karmelitská 6. — **Redakce a administrace:** Praha III, Tržiště č. 9 Telefon č. 498-41—49. — Předplatné na celý rok Kčs 60,—, na půl roku Kčs 30,—, na čtvrt roku Kčs 15,—, měsíčně Kčs 5,—. Předplácetí lze na dobu nejméně čtvrt roku, vždy jen od 1. každého měsíce. — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého měsíce, nejpozději 8 dní před stanoveným datem. — Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Státní banky čs. 149—5320. — Novinová sazba povolena okrskovým poštovním úřadem Praha 022, č. 309.458-Tes 51. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.